

នៅក្នុងពិធីបុណ្យសពរបស់ព្រះនាងក្នុងក្រុងឡុង គឺមានចំនួនប្រជាជនដែលមានមើលច្រើនជាង ពេលណាទាំងអស់គឺមានចំនួន ២៥០០ លាននាក់ ឬក៏ស្មើ ៤០%នៃអត្រានៃប្រជាជនក្នុងពិភព លោក។ កម្មវិធីបុណ្យព្រះសពនេះបានដាក់ចូលក្នុងសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រទី១នៃ “ពិធីបុណ្យសពជាសកល” (Global Funeral) ។

ប៉ុន្តែមិនមាន ការមើរពេញមួយដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះការយាងមកនៃព្រះយេស៊ូវនោះឡើយ។ គ្រប់មនុស្សជាតិទាំងអស់នឹងមានបទពិសោធន៍នៃ “ជីវិត” ដែលជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យបំផុតក្នុង ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃពិភពលោក។ មនុស្សទាំងឡាយនឹងមើលឃើញព្រះយេស៊ូវ ។ ហេតុការណ៍នេះវាមិន ត្រឹមតែជាការពិតសម្រាប់អត្រានៃពិភពលោកនៅពេលនោះទេ ប៉ុន្តែវាសម្រាប់មនុស្សជំនាន់មុន និង អ្នកដែលបានអាចអត្ថបទនេះផងដែរ។ បន្ទាប់មកគឺមានសំនួរតែមួយប៉ុណ្ណោះដើម្បីនឹងឆ្លើយ “តើអ្នក និងខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងក្រុមមួយណាក្រុមដែលបានសង្គ្រោះ ឬក្រុមដែលនឹងបាត់បង់”?

ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកម្តងទៀតក្លាមៗ។ **“ព្រោះដំណើរដែលកូនមនុស្សមកនោះនឹងបានដូចជា ផ្លែកបន្ទោរ ដែលភ្លឺផ្លែកៗ ពី ទិសកើតដល់ខាងលិចដែរ”** (ម៉ាថាយ ២៤:២៧)។ នៅក្នុងរយៈពេលតែ មួយភ្លែត មនុស្សទាំងអស់អាចនឹងមើលឃើញទ្រង់ក្លាមៗឆ្លងកាត់ផែនដីទាំងមូល។ តើនៅថ្ងៃណា ដែលហេតុការណ៍នេះនឹងកើតឡើង? ។ យើងអាចនឹងរកបានចម្លើយក្នុងបទគម្ពីរលូកា ១៧:៣៤ **“...នៅយប់នោះ នឹងមានមនុស្សពីរនាក់ដេកនៅដំណាក់ជាមួយគ្នាម្នាក់នឹងបានយកទៅម្នាក់ត្រូវ ទុកនៅ”** ដូច្នេះនៅពេលយប់ បន្ទាប់មក! ប៉ុន្តែខគម្ពីរ២ដែលបានចែងមកថា៖ **“នឹងមានមនុស្ស២នាក់នៅចំការ (គឺមានន័យថាពេលថ្ងៃ) ម្នាក់នឹងបានយកទៅ ហើយម្នាក់ ត្រូវទុកនៅ”**។ ខ្ញុំមិនបាន ដឹងថា កូឡាំប៊ី ជាអ្នកដែលបានរកឃើញទ្វីបអាមេរិចបានស្គាល់ពីបទគម្ពីរនេះឬទេ ។ ប្រសិនបើគាត់ ស្គាល់ នោះគាត់នឹងអាចទាញនូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា៖ ប្រសិនបើការយាងមកលើកទី២នឹងកើតឡើង ក្នុងរយៈពេលមួយក្លាមៗ ហើយនឹងព្រះគម្ពីរពិពណ៌នាអំពីស្ថានភាពនេះទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ នោះ ហេតុការណ៍នេះអាចកើតទៅបានគឺស្ថិតនៅលើរង្វង់។ ហេតុដូច្នេះខ្ញុំអាចបើកនាវាទៅភាគខាងលិច ហើយវានឹងទៅដល់ទិសខាងកើត ។ វាជាការដែលគួរតែកត់សំគាល់ថា អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ លោក លូកាបានសរសេរពាក្យទាំងនេះ នៅពេលដែលមនុស្សជាច្រើនគ្មានគំនិតដែលគិតថាផែនដីនេះមាន រាងមូលឡើយ។

ខរគម្ពីរទាំងពីរនេះបានបង្ហាញនូវចំណុចសំខាន់ជាងនេះ។ នៅពេលនៃការយាងមកលើកទី២ គឺនឹង មានការញែកមនុស្សជាតិជាពីរក្រុមធំៗ៖ អស់អ្នកដែលបានសង្គ្រោះ និងអស់អ្នកដែលនឹងបាត់បង់។ នេះគឺជាបញ្ហាពិតរបស់មនុស្សជាតិដែលយើងត្រូវតែពិចារណា គឺមានតែសំនួរមួយប៉ុណ្ណោះដែល យើងត្រូវតែគិត៖ “តើខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងមនុស្សដែលបានសង្គ្រោះ ឬក្នុងក្រុមមនុស្សដែលបាត់បង់?”។

តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តរួចឬហើយ ?

ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សទាំងអស់ ដែលមានអត្តចរិតដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងឆន្ទៈសេរី។ តាម រយៈឆន្ទៈសេរីនេះធ្វើឲ្យ យើងខុសប្លែកពីសត្វទាំងឡាយ។ ឆន្ទៈសេរីនេះគឺអនុញ្ញាតិយើងអាចឃ្លាត ឆ្ងាយពីព្រះជាម្ចាស់ ឬក៏អាចចូលទៅជិតទ្រង់កាន់ការជិត។ ព្រះជាម្ចាស់បានបំពេញគ្រប់កិច្ចការទាំង អស់ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដើម្បីនាំយើងទៅស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនយើង ដោយការ ស្តីបន្ទោស និងដោយភាពច្បាស់លាស់ថា មិនមែនមនុស្សទាំងអស់ជ្រើសរើសយកផ្លូវនៃសេចក្តី សង្គ្រោះទាំងអស់នោះឡើយ ។ តើព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើអ្វី? តើទ្រង់នឹងដកយកឆន្ទៈសេរីរបស់យើង នោះទ្រង់នឹងលូចយកនូវអត្តចរិតរបស់យើង? ប្រសិនបើដូច្នេះមែន នោះយើងគ្រាន់តែជាក្រឿង ម៉ាស៊ីន ឬមនុស្សយន្តដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមកម្មវិធីដែលគេដាក់ឲ្យប៉ុណ្ណោះ។ ចិត្ត (will) គឺជាផ្នែកមួយនៃអត្តចរិតរបស់យើងក្នុងលោកីយនេះ និងបន្តទៀត ។ ហេតុដូច្នេះ ការជ្រើសរើសរបស់យើងគឺជាការកំណត់នៃគោលដៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់យើង។



តើអ្នកបានរៀបចំសម្រាប់ការមកដល់ថ្ងៃនោះហើយឬនៅ? នៅក្នុងពាក្យប្រៀបធៀបនៃស្តីព្រាហ្មចារី ទាំង១០នាក់នៃព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវរបស់យើងបានជំរុញយើងឲ្យបានរៀបចំ៖ រួចរាល់ចំពោះថ្ងៃ ដែលនឹងមកដល់។ ទ្រង់បានឲ្យយើងពិចារណាទៅលើស្តីទាំង១០នាក់គឺ (ស្មោះត្រង់ពិតប្រាកដ)។ ពួកគេទាំងអស់ជឿថា ការរៀបការនឹងកើតឡើងពិតប្រាកដ! ប៉ុន្តែយ៉ាងណាមិញ មនុស្សទាំងអស់មិន បានប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេនោះទេ! ហេតុនេះបានជាមានស្តីតែ៥នាក់បានទៅដល់ គោលដៅរបស់ពួកគេ។ ចំពោះអ្នកដែលមិនបានរៀបចំខ្លួនរបស់ពួកគេទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ **“អញមិន ស្គាល់ឯងទេ”** (ម៉ាថាយ ២៥:១២) ។ តាមរយៈបន្ទូលនេះ ពួកគេបានបាត់បង់ភាពអស់កល្បជានិច្ច របស់ពួកគេ។ វាដូចជាពាក្យដែលលោក ហេនរិក ខែមន័រ (Heinrich Kemner) និយាយថា៖ “អ្នកក៏ អាចដេកដោយខ្លួនរបស់អ្នកក្នុងស្ថាននរកដែរ!” “អ្នកមានជំនឿ” ដែលជឿទៅលើត្រូវព្រឹត្តិការណ៍ ប៉ុន្តែមិនដែលអនុវត្តន៍សេចក្តីបង្រៀននេះចំពោះជីវិតរបស់ពួកគេ នោះកំពុងតែលេងសើចជាមួយនឹង ភាពអស់កល្បរបស់ពួកគេហើយ។

ទំរង់៣ ឬ គ្មានអ្វីសោះ

ជាដៀងរាល់ឆ្នាំ នៅថ្ងៃកំណើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ (Christmas) មានមនុស្សជាច្រើនដែលគាត់រីករាយ ជាមួយនឹងការប្រារព្ធកម្មវិធីដែលទារកយេស៊ូវដេកក្នុងស្លូកសត្វ។ ជាញឹកញយ រឿងនោះត្រូវបានឈប់ ត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹង។ ប៉ុន្តែព្រឹត្តិការណ៍ទាំង៣ (២ Cs) គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដែលផ្សេងៗពីគ្នា។ ទី១គឺស្លូកសត្វ (Crib) គឺជាផ្នែកមួយដែលព្រះយេស៊ូវបានក្លាយមកជាមនុស្ស ទី២ឈើឆ្កាង (Cross) ជាផ្នែកមួយ នៃការរង់ទុក្ខវេទនារបស់ទ្រង់ និងបន្ទាប់មកទៀតគឺជ័យជំនះនៃការយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌ិញ របស់ទ្រង់ និងទី៣គឺជាមកុដ (Crown) គឺជាផ្នែកនៃនគរបស់ទ្រង់ដែលនឹងត្រូវបើកសំដែងឡើងទាំង អស់នៅពេលនៃការយាងមកលើកទី២របស់ទ្រង់។ ចាប់តាំងពីពេលដំបូង នេះគឺជាផែនការរំនេ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សរួចញពីពិភពលោកដែលពេញដោយ មហន្តរាយ។ សេចក្តីមហន្តរាយចុងក្រោយគេ ដែលអស់អ្នកដែលគ្មានព្រះយេស៊ូវនឹងទទួលបទពិសោធន៍គឺ ជាស្ថាននរក។ ការដែលអាក្រក់នោះគឺថា វានឹងបណ្តាលឲ្យមានការបាត់បង់ជីវិតជាជាង គ្រោះមហន្តរាយណាៗទាំងអស់នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ហើយសេចក្តីស្លាប់នេះនឹងនៅអស់កល្បជានិច្ច ។ តែយ៉ាងណាមិញ នៅពេលថ្ងៃកំណើតព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់យើង ម្នាក់ៗថាតើយើងចង់ទទួលនូវអំណោយទាននៃ “ស្លូកសត្វ ឈើឆ្កាង និងមកុដ” នេះដែរឬទេ? ។ ចូរ និយាយថា “បាទ!” ចូរទទួលនូវការលើកលែងទោសនៃអំពើបាបតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយនឹងអធិស្ឋាន! អ្នកអាចអធិស្ឋានតាមសេចក្តីអធិស្ឋានខាងក្រោមនេះ៖

“ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទូលបង្គំបានអានអត្ថបទនេះ ហើយដឹងថាទូលបង្គំអាចចូលទៅក្នុងនគរស្ថាន សួគ៌តាមរយៈទ្រង់តែមួយ។ ទូលបង្គំចង់នៅជាមួយនឹងទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌នៅថ្ងៃណាមួយ។ សូមទ្រង់ សង្គ្រោះទូលបង្គំចេញពីស្ថាននរកជាកន្លែងដែលទូលបង្គំសមនឹងទៅ ដោយព្រោះតែលទ្ធផលនៃ អំពើបាបរបស់ទូលបង្គំ។ ពីព្រោះតែទ្រង់បានស្រលាញ់ទូលបង្គំជាខ្លាំង ទ្រង់បានសុគតសម្រាប់ទូលបង្គំនៅឈើឆ្កាង ហើយបានទទួលយកនូវទោសដែលជាអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំដាក់លើរូបអង្គ ទ្រង់។ ទ្រង់អាចទតមើលឃើញការប្រព្រឹត្តខុសរបស់ទូលបង្គំតាំងពីទូលបង្គំនៅពីតូច ។ ទ្រង់បាន ស្គាល់គ្រប់ទាំងអំពើបាបដែលទូលបង្គំបានប្រព្រឹត្ត មិនត្រឹមតែអំពើបាបដែលទូលបង្គំអាចចង់ចាំប៉ុ ណ្ណោះទេ ថែមទាំងអំពើបាបដែលទូលបង្គំបានត្រួចជាយូរមកហើយដែរ។ ទ្រង់បានស្គាល់អស់ទាំង សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់ទូលបង្គំ។ នៅចំពោះទ្រង់ទូលបង្គំដូចជាសៀវភៅដែលបានបើក។ ទូលបង្គំទូលអង្វរដល់ទ្រង់សូមលើកលែងទោសនៃអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំគឺ ដែលទូលបង្គំពិតជាមាន ការសោកស្តាយយ៉ាងខ្លាំង។ សូមទ្រង់យាងគង់ក្នុងជីវិតរបស់ទូលបង្គំ ហើយបង្កើតជីវិតរបស់ទូល បង្គំឲ្យក្លាយជាថ្មី។ សូមជួយដល់ទូលបង្គំឲ្យលះបង់ចោលនូវអំពើមិនត្រឹមត្រូវចេញព្រះនេត្ររបស់ ទ្រង់។ ចូរបំពេញកូនជាមួយនឹងទម្លាប់ល្អជាច្រើន ដែលទ្រង់អាចប្រទានពរដល់ទូលបង្គំ។ សូមជួយ ដល់ទូលបង្គំដើម្បីបីយល់នូវព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលជាព្រះគម្ពីរ។ សូមជួយដល់ទូលបង្គំដើម្បីឲ្យ យល់នូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់ទូលបង្គំ ហើយនឹងប្រទាននូវចិត្តដែលស្តាប់បង្គាប់ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចប្រព្រឹត្តអ្វីដែលគាត់ព្រះហឫទ័យដល់ទ្រង់។ ចាប់ពីពេលនេះទៅទ្រង់នឹងក្លាយ ទៅជាព្រះអម្ចាស់នៃទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំចង់ដើរតាមទ្រង់។ សូមទ្រង់បង្ហាញទូលបង្គំនូវផ្លូវដែលទូល បង្គំគួរតែដើរពេញមួយជីវិតទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានស្តាប់សេច ក្តីអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំ ហើយពេលនេះទូលបង្គំបានក្លាយទៅជាកូនរបស់ទ្រង់ដែលនៅថ្ងៃណា មួយ ទូលបង្គំនឹងនៅជាមួយនឹងទ្រង់នៅនគរស្ថានសួគ៌។ អាម៉ែន!”។

លោកបណ្ឌិត (សាស្ត្រាចារ្យ) វ៉ែននើរ គីត នាយកនិងសាស្ត្រាចារ្យនៃ អ្នកពត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ



Original Title: Krippe, Kreuz und Krone
 Author's home page: www.wernergett.com

Publisher: Bruderhand Medien
 Am Hofe 2; 29342 Wienhausen; Germany
 Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0, Fax:-19
 E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 122-63 – Kambodschanisch/Cambodian – 1st edition 2015



រៀបរៀងដោយ
 លោកបណ្ឌិត វ៉ែននើរ គីត

សូត្រសត្វ ឈើឆ្មាង ហើយនិងមកុដ

ដើមកំណើតនៃគ្រោះមហន្តរាយ

ពិភពលោករបស់យើងគឺត្រូវបានបំផ្លាញដោយគ្រោះមហន្តរាយម្ដងហើយម្ដងទៀតជាច្រើន។ តាមរយៈរលកសមុទ្រយក្សស្នាណមិក នៅខែធ្នូឆ្នាំ២០០៤ មានមនុស្សប្រមាណ១៦០ពាន់បាន ស្លាប់ ការលិចនៃកប៉ាល់ទីតានិចបណ្ដាលឲ្យបាត់បង់ជីវិត ១៥២២នាក់ និងសង្គ្រាមលោកលើកទី២ បានបណ្ដាលឲ្យមនុស្ស ៥០លាននាក់បានស្លាប់។ តែយ៉ាងណាមិញ ដើមកំណើតនៃគ្រោះមហន្តរាយ នេះគឺបណ្ដាលមកពីការធ្លាក់ចុះនៃមនុស្សជាតិចូលក្នុងអំពើបាបក្នុងសួនអេដែន។ នេះគឺជាដើមកំណើត ហើយនឹងមូលហេតុសម្រាប់គ្រោះមហន្តរាយដទៃទៀតដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងពិភពលោកនេះ។ អំពើបាបបានបណ្ដាលឲ្យមានការញែកចេញពីគ្នារវាងមនុស្ស និងព្រះជាម្ចាស់។ ប្រសិនបើគ្មានព្រះ ជាម្ចាស់នោះទេ មនុស្សនឹងត្រូវនៅស្ថិតទៅក្នុងគ្រោះមហន្តរាយបែបដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ បើសិនព្រះ ជាម្ចាស់ឬទេានតែអំពើបាបមួយឲ្យចូលក្នុងស្ថានសួគ៌ នោះសេចក្ដីវេទនានិងសេចក្ដីស្លាប់ក៏នឹងចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌ដែរ។ ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នោះឡើយ។

វាជាការធ្វើឲ្យព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្រៀមក្រំ ដែលមនុស្សទ្រង់បានបង្កើតហើយជាមនុស្ស ដែលទ្រង់បានស្រលាញ់បានបែរចេញពីទ្រង់ ហើយនឹងបានបណ្ដោយខ្លួនរបស់ពួកគេធ្លាក់ ចូលក្នុងសេចក្ដីស្លាប់ ។ វាគួរឲ្យភ័យខ្លាចណាស់! ដូចដែលសុភាសិតមួយពោលថា៖ “គឺគ្មានឪសថ ណាមួយអាចព្យាបាលសេចក្ដីស្លាប់បានឡើយ” ។ សូម្បីតែឪសថដែលយកមកពិស្តនអេដែនក៏មិន អាចព្យាបាលបានដែរ។ ប៉ុន្តែប្រហែលជាព្រះជាម្ចាស់អាចមានថ្នាំសម្រាប់ព្យាបាលដល់អ្នក!

ឪសថព្យាបាលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់បានចាត់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់

ព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំផែនការ សម្រាប់សេចក្ដីសង្គ្រោះ តាំងពីនៅក្នុងសួនអេដែនហើយទ្រង់ បានប្រកាសអំពីផែនការនោះ ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីការធ្លាក់ចុះក្នុងអំពើបាបទោះបើសេចក្ដីប្រកាសនោះ ស្ថិតនៅភាពមិនច្បាស់លាស់នៅឡើយក៏ដោយ៖ ***“អញនឹងធ្វើឱ្យឯង ហើយនិងស្រ្តី គឺទាំងពូជឯង នឹងពូជនាងមាន សេចក្ដីខ្មាំងនឹងគ្នា ពូជនាងនឹងកិនក្បាលឯងហើយឯងនឹងបីកកែងជើងគេ”*** (លោកុប្បត្តិព្ពះ១៥)។

ប្រាក់កនៃសេចក្ដីថ្លែងទំនាយដែលមិនដែលចេះចប់នោះបានបង្កលបង្ហាញម្ដងហើយម្ដងទៀតពីការ យាងមកនៃព្រះសង្គ្រោះ ឧទាហរណ៍៖

- “នឹងមានផ្កាយមួយចេញពីយ៉ាកុប ហើយនឹងមានជំបង (គឺជាវិនិមិត្តសញ្ញានៃព្រះចេស្ដា) មួយកើតចេញពីសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលដែរ”*** (ជនគណនា ២៤៖១៧)។

- “ដូច្នេះ អ្នកនោះនឹងប្រគល់គេទៅឯរាបដល់កំណត់នៃនាងដែលឈឺនឹងសម្រាល បានកើតកូនមក នោះសំណល់នៃពួកបងប្អូនទាំងនោះ នឹងបានវិលត្រលប់មកពួកបងប្អូន វិញ”*** (មីកា ៥៖២)។

សេចក្ដីប្រកាសចុងក្រោយនៃព្រះសង្គ្រោះត្រូវបានប្រកាសដោយទេវតានៅពេលដែលទេវតាបាន សំដែងដល់លោកយ៉ូសែប អំពីកំណើតនិងព្រះ

នាមនៃបុត្រដ៏បរិសុទ្ធនេះថា៖ ***“កាលដែលគាត់កំពុង តែគិតពីការនោះស្រាប់តែមានទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ស្ដេច បានពន្យល់សប្ដិ បាប្រគាត់ថា យ៉ូសែប ពូជហ្លួងដាវឌ្រអើយ កុំឲ្យខ្លាចនឹងយកនាងមារ៉ា ជាប្រពន្ធអ្នកឡើយ ដ្បិតបុត្រដែលមកចាប់ទំ ផ្ទៃនាង នោះកើតពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នាងនឹងប្រសូតបុត្រា១ ហើយអ្នកថ្វាយព្រះនាមថា “យ៉េស៊ូវ” ព្រោះបុត្រនោះនឹងជួយសង្គ្រោះកស្រ្តទ្រង់ឲ្យរួចពីបាប”*** (ម៉ាថាយ ១៖២០-២១)។

តាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រគឺមានមនុស្សជាច្រើនបានដើរនៅលើផែនដីនេះហើយបានបង្កើតឈ្មោះ សម្រាប់ខ្លួនរបស់ពួកគេ នៅក្នុងចំណោមមនុស្សដូចជា ព្រះចៅអធិរាជ ស្ដេច អ្នកកំណាព្យ ទស្សនៈ វិទូ គួរ អ្នកចេះមន្តអាគម ពួកមនុស្សល្អ និងពួកមនុស្សអាក្រក់។ តាំងពីដំបូង លោកីយនេះមិនដែល បានឃើញព្រះជាម្ចាស់ទេរហូតដល់ពិធីកំណើតព្រះយេស៊ូវដំបូង (Christmas)។ ទារកនៅក្នុងស្នូសត្វគឺមិនមែនជាព្រះ ដូចដែលសាសន៍ក្រិចបានគិតថាជាព្រះដែលស្ថិតនៅលើភ្នំអូឡាំពើស (Mount Olympus) ឬក៏ជាព្រះនៃកុលសម្ពន្ធអាឡិម៉ង់នៅក្នុងតំបន់វ៉ាហាឡា នោះឡើយ។ ទ្រង់គឺជាព្រះតែមួយដែលអាចនឹងមានបន្ទូលថា៖ ***“គ្រប់របស់ទាំងអស់បានកើតមកដោយសារទ្រង់”*** (យូហាន ១៖១ & ៣) ***“ខ្ញុំជាសេចក្ដីពិត”*** (យូហាន ១៤៖៦) ***“ខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលល្អ”*** (យូហាន ១០៖១១) ***“ខ្ញុំគឺជាទ្វារ”*** ***(ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌)*** (យូហាន ១០៖៧)។

តើតាមរយៈវិធីមួយណា ដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសដើម្បីយាងមកផែនដីនេះ? តើទ្រង់បានមក ផែនដីនេះជាមួយនឹងសំលេងស្ករ ក្រែវ ឬសំលេងផ្លូវនេះឬ? តើទ្រង់យាងមកជាមួយនឹងពួកពលហិរ៉ា នៃនគរស្ថានសួគ៌ឬ? ទេ! ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសយកស្រ្តីដែលមិនទាន់ រៀបការម្នាក់ចេញពីសាសន៍អ៊ីស្រាអែលគឺនាងម៉ារា ដែលនាងបានពេញដោយព្រះគុណនៅចំពោះ ព្រះនេត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីនឹងនាំបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់មកកាន់លោកីយនេះ។ តាមរយៈ សេចក្ដីនេះទ្រង់បានធ្វើឲ្យសាសន៍យូដា ដែលបានដឹងអំពីការយាងនេះមានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង ឧទាហរណ៍ ពាក្យនៃសេចក្ដីថ្លែងទំនាយអំពីព្រះមេស្សិរបស់ពួកគេ ***“មើលស្ដេចរបស់នាងទ្រង់យាង មក ឯនាង”*** (សាការី ៩៖៩) ឬ ***“គឺទ្រង់នឹងបំបាក់បំបែក ហើយនឹងលេបបំបាត់នគរទាំងនោះវិញ”*** (ដានីយ៉ែល ២៖៤៤)។ ដោយព្រោះតែមូលហេតុនេះ ហើយបានជាពួកគេមិនរំពឹងគិត អំពីទារកនៅក្នុងស្លូកសត្វនោះឡើយ ប៉ុន្តែគឺជា ស្ដេច!។ គឺមានន័យថាទ្រង់នឹងលេចចេញមកដោយមាន អំណាច និងដេញពួកទាហានរ៉ូមចេញពីទឹកដីសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយនឹងបង្កើតទីក្រុងយេរ៉ូ សាឡឹម ហើយតែងតាំងសម្ដេចសង្ឃនិងពួកអាចារ្យជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់។

ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមិនបានយាងមកតាមរបៀបនេះទេ ដូច្នេះហើយបានជាពួកយូដាបានបដិសេធទ្រង់។ ពួកគេបានមើលរំលងចំពោះបទគម្ពីរទាំងនេះក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលបានថ្លែងជាសេចក្ដីទំនាយនៃការ យាងមកលើកទី១ជាទារកតូច។ ***“ដ្បិតមានបុត្រ១កើតដល់យើង ព្រះទ្រង់ប្រទានបុត្រាមួយមកដល់ យើង”*** (អេសាយ ៩៖៦)។ គឺវាអាស្រ័យទៅលើទ្រង់តែមួយដែល យើងនឹងចំណាយពេលវេលារបស់យើងនៅស្ថានសួគ៌ ឬស្ថាននរក។ ព្រះមេស៊ីនេះអាចនឹងត្រូវបានបែងចែកជា៣លក្ខណៈ (3 Cs)គឺ៖

- សូតសត្វ (Crib) (នេះគឺជាអក្សរ C ទី១ ដែលតំណាងឲ្យការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវមក ក្នុងលោកីយនេះ)។

- ឈើឆ្មាង (Cross) (នេះគឺជាអក្សរ C ទី២ ដែលតំណាងឲ្យសេចក្ដីសង្គ្រោះ តាមរយៈការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅប៉េលឈើឆ្មាង)។

- មក្សដ (Crown) (នេះគឺជាអក្សរ C ទី៣ ដែលតំណាងឲ្យការសាយភាជ្យរបស់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមកលើកទី២ ជាស្ដេច)។

បើគ្មានស្លូកសត្វនោះគ្មានឈើឆ្មាង! បើគ្មានឈើឆ្មាងនោះគ្មានមក្សដឡើយ! ប្រសិនបើគ្មានស្លូតសត្វ និង គ្មានឈើឆ្មាងសម្រាប់យើង នោះវាក៏គ្មានស្ថានសួគ៌សម្រាប់យើងផងដែរ! ហេតុដូច្នេះគឺត្រូវតែ មានពិធីខូបកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូវជាមុន។

តើអ្វីជាភាពឆ្កៀក្រហាយចំពោះឈើឆ្មាង ?

ការិះគន់អំពីសេចក្ដីជំនឿរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទគឺការដែលសូរសំនួរដដែលថា៖ “ហេតុអ្វីបានជា សេចក្ដីស្លាប់ដ៏សារាវនេះនៅលើឈើឆ្មាង-”?។ នៅក្នុងសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក អ្វីៗទាំងអស់គឺស្ថិត នៅដុំវិញឧបករណ៍នៃការកាត់ទោសប្រហារជីវិត។ តើព្រះជាម្ចាស់មិនអាចជ្រើសរើសយកវិធី ដែលប្រសើរជាងនេះដើម្បីផ្សះផ្សាមនុស្សជាតិទៅចំពោះទ្រង់បានទេឬអី? ហេតុអ្វីបានជាផ្ទៃនៃ ការផុសផុះរាបសំទ្រង់ពេញទៅដោយសេចក្ដីស្លាប់ ការឈឺចាប់ ទឹកភ្នែក និងការទូញសោកបែបនេះ? តើសេចក្ដីនេះមិនអាចបំពេញតាមរយៈវិធីដែលល្អជាងនេះ ធូរស្រាលជាងនេះ ឬសមរម្យជាងនេះ បានទេឬអី? តើព្រះជាម្ចាស់មិនអាចបើកភ្នែកដែលងងឹតនៃសេចក្ដីកំសោយរបស់មនុស្សបាន ទេឬអី?”

សំនួរដែលសួរថា “ហេតុអ្វី?” ទាំងអស់នេះ គឺមិនមែនជាសំនួរដែលសមស្របទេ ពីព្រោះគេមើល មកអំពើបាបវាមានទំហំតូចពេក តែសម្រាប់ខ្ញុំវាគឺជាដំដំមួយនៅក្នុងសម័យរបស់យើងនេះ។ គឺមានតែឈើឆ្មាងមួយប៉ុណ្ណោះដែលបង្ហាញយើងនូវអ្វីដែលអ្នកទស្សនៈវិទូ និងអ្នកប្រាជ្ញាមិនអាច ពន្យល់បាន៖

- ឈើឆ្មាងបានឲ្យយើងដឹងថា តើនរណាមានជម្រៅជ្រៅយ៉ាងណា? ដែលបានញែករវាង មនុស្សនិងព្រះជាម្ចាស់ ពីព្រោះតែអំពើបាប។ នរណា្នកនេះគឺជ្រៅដែលមិនអាចវាល់បាន ឡើយ ពីព្រោះលទ្ធផលរបស់វាគឺជាស្ថាននរក (ម៉ាថាយ ២៥៖៤៦)។

- ឈើឆ្មាងបានផ្ដល់ឲ្យយើងនូវទស្សនៈមួយដែលពិតតាមរយៈសេចក្ដីស្រលាញ់របស់ទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំលះបង់យ៉ាងច្រើនក្នុងរំលេង។ ទ្រង់បានលះបង់ដោយភាពវេទនា នៃព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ដោយការលះបង់នូវព្រះរាជបុត្រាតែមួយគត់របស់ទ្រង់ គឺព្រះយេ ស៊ូវគ្រីស្ទ។

- ឈើឆ្មាងនៃព្រះយេស៊ូគឺជាការបន្ទាបព្រះកាយដ៏ទាបបំផុតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះអាទិករ និងជាម្ចាស់នៃជីវិតទាំងអស់នៃចក្រវាលនេះ បានទទួលការកាត់ទោស ប្រហារជីវិតដោយគ្មានរារាំងកដូចជាជនឧក្រិដ្ឋ។ វាជាតម្លៃដ៏ខ្ពស់បំផុតសម្រាប់អំពើបាប! ប៉ុន្តែ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវនេះគឺទ្រង់អាចអញ្ជើញគ្រប់ទាំងអ្នកមានបាបមកកាន់ទ្រង់បាន។ ***“...ហើយអ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំ ខ្ញុំក៏មិនដែលចោល ទៅក្រៅឡើយ”*** យូហាន ៦៖៣៧ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាជាការពិតផងដែរគឺថា អស់អ្នកណាដែលមិនចូលមកឯទ្រង់គឺ នឹងត្រូវបាត់បង់ ហើយបាត់បង់ជារៀងរហូត!

- ជាមួយនឹងគ្នានោះ ឈើឆ្មាងគឺជាទៅសំគាល់នៃការបញ្ចប់នៃសេចក្ដីសង្គ្រោះនៃមនុស្សជាតិ ទាំងអស់។ ដោយព្រោះតែមូលហេតុនេះហើយបានជាព្រះ

យេស៊ូវបានប្រកាសថា៖ ***“គ្មាននរណាម្នាក់ដែលអាចទៅកេ្រព្រះវរបិតាបានទេ ប្រសិនបើមិនមកតាមខ្ញុំ”*** (យូហាន ១៤៖៦) ។ នៅចំពោះមុខឈើឆ្មាង សាសនាទាំងអស់គ្រាន់តែជាពន្លឺដ៏តូចមួយ “Fata Morgana” ក្នុងវាលលំហនៃមនុស្សជាតិដែលបាត់បង់។

សេចក្ដីអធិប្បាយអំពីកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូវ (Christmas) ជាមួយនិងសេចក្ដីអធិប្បាយអំពីឈើ ឆ្មាង គឺជាសេចក្ដីអធិប្បាយដែលល្អបំផុតសម្រាប់សេចក្ដីសង្គ្រោះ៖ ***“ដ្បិតកូនមនុស្សបានមក ដើម្បី នឹងជួយសង្គ្រោះមនុស្សដែលបាត់បង់”*** (ម៉ាថាយ ១៨១១)។

ទ្រង់និយាយមកម្ដងទៀត

ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកផែនដីនេះម្ដងទៀតជាលើកទី២ មិនមែនជាទារកដែលស្ថិតនៅក្នុងស្លូកសត្វ ទេ តែជាស្ដេច ជាអ្នកជំនុំជម្រះ និងជាអ្នកដឹកនាំពិភពលោកនេះ។ នៅក្នុងបទគម្ពីរម៉ាថាយ ២៤៖ ៣០ ទ្រង់បានសន្យាយ៉ាងច្បាស់លាស់ចំពោះហេតុការណ៍នេះថា៖ ***“នោះទីសំគាល់របស់កូនមនុស្ស នឹងលេចមកនៅលើមេឃ គ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស នៅផែនដីនឹងគក់ទ្រូងយំ ក៏នឹងឃើញកូនមនុស្សមកលើពពកនៅលើមេឃ មានទាំង ព្រះចេស្ដា និងសិរីល្អជាខ្លាំង”*** ។

នេះពិតជាសេចក្ដីអំណរ! ព្រះអាទិករនៃពិភពលោកបានលេចមក! ព្រះសង្គ្រោះនៃពិភពលោកនេះ បានយាងមកហើយ! ចុះហេតុអ្វីបានជាមានការសរសេរនៅ ***ក្នុងបទគម្ពីរវិវិណៈ ១៖៧*** ដែលថាគ្រប់ ទាំងកុលសម្ពន្ធនៃផែនដីនឹងយំសោកពីព្រោះតែទ្រង់? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេស្រែកទៅរកភ្នំ និងថ្មជា ថា៖ ***“គេអង្វរទៅភ្នំ ហើយទៅថ្មថា សូមធ្លាក់មកលើយើង ដើម្បីបំបាំងយើងពីព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ”*** (វិវិណៈ ៦៖១៦)? ។ មានមនុស្សជាច្រើនបានស្ដាប់ពូនូវសោះសំខាន់នៃការសម្រេចចិត្តដើរតាមព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេនិយាយថា៖ “ទេ!”។ ឥឡូវនេះពួកគេបានបាត់បង់ ហើយមិនអាចវិលត្រលប់មកវិញឡើយ។ វាជាការដែលយឺតពេលទៅហើយ។ នេះជាមូលហេតុដែល ពួកគេស្រែកឡើង និងយំសោក។

មនុស្សភាគច្រើនបានដើរនៅលើផ្ទៃរបស់ពួកគេ ដែលគ្មានព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ការស្រមៃស្រមៃរបស់ ពួកគេគឺមិនស្គាល់អំពីចំណងអ្វីនោះទេ។ ឧទារហណ៍ តូងកស្រីល្បីល្បាញជនជាតិអាមេរិចម្នាក់ ឈ្មោះថា ស៊ីឡេ ម៉ាខ្លែន (Shirley MacLaine) ដែលរស់នៅជាមួយនិងផ្លែរបស់នាង នាងបាន និយាយថា៖ “ជាមួយនិងផ្លែរបស់ខ្ញុំឈ្មោះ ថើវី នោះខ្ញុំមានព្រះនៅក្បែរខ្ញុំ ពីព្រោះថើវីគឺជាព្រះនៃសាសន៍អេស៊ីបមកចាប់កំណើតឈ្មោះថា អាឡូប៊ី ដែលព្រះនេះមានរូបរាងដូចជាសត្វផ្តុំ ។ បើស្ដាប់ ទៅវាគួរឲ្យចម្លែកឈ្មោះថា ប៉ុន្តែយ៉ាងហោចណាស់ ថើវីនិងខ្ញុំមានជីវិតតែមួយជាមួយនឹងគ្នានៅសម័យ កាលអេស៊ីបបុរាណ។ ថើវី គឺសត្វដែលជាព្រះហើយខ្ញុំជាម្ចាស់ក្សត្រី។ ឥឡូវនេះជីវិតមាននាំពួកយើង មកជួបគ្នាម្ដងទៀត។”

ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកម្ដងទៀត ហើយភ្នែកទាំងអស់អាចមើលឃើញ។ ***“មើល ទ្រង់យាង មកតាមពពក នោះគ្រប់ទាំងភ្នែកនឹងឃើញទ្រង់ ក្រមទាំងពួកអ្នកដែលចាក់ទ្រង់ផង រួចគ្រប់ទាំង ពូជមនុស្ស នៅផែនដីនឹងយំសោកដោយព្រោះទ្រង់ អើរីមនហើយ អាម៉ែន”*** វិវិណៈ ១៖៧ ។ នៅពេលដែលលោក នេល អេ អាមស្រ្រង់ (Neil A. Armstrong) ដែលជាមនុស្សជាតិទី១ ដែលបានដាក់ជើងរបស់គាត់ ទៅលើកពព្រះច័ន្ទនៅ ថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៦៩ នោះមាន ប្រជាជនចំនួន ៥០០លាននាក់បាន មើលព្រឹត្តិការណ៍នេះតាមទូរទស្សន៍។ នៅពេលដែល ម្ចាស់ក្សត្រីប្រទេសអង់គ្លេសគឺព្រះនាង ដាយអាណា (Diana) បានសុគតដោយព្រោះ តែគ្រោះ ថ្នាក់ចរាចរណ៍។ នៅថ្ងៃទី៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៧